

Bilag 6.

København, den 22. Marts 1930.

Hr. Finansminister C. V. Bramsnæs,
Finansministeriet, her.

Forholdene indenfor Pelsvarebranchen lider stadig under denne uretfærdige Værditoldbeskatning, naar raa Materiale koster lige saa meget i Told som færdige Varer, hvorved det er muligt for udenlandske Fabrikker at sælge saa mange Varer her i Danmark, idet mange ikke ser paa Varens Kvalitet, men paa Prisen. Jeg tillader mig at henvise til vedlagte Afskrift*) af en Skønsforretning foretaget over 27 Kaaber, og af denne Art hænger der rundt omkring i Forretningerne i København over 3 000 Stkr., foruden hvad der findes i hele Landet. Det vil ses af denne Skønsforretning, at Materialet er saa daarligt som vel muligt, og at der saagar findes forbrændte Skind deri. Vi har daglig Folk, som kommer for at bede os udtale os om den eller den Vare, købt i den eller den Konfektionsforretning, og det er stadig Materialets Kvalitet og Holdbarhed, det skorter paa, og derfor bliver Buntmagerne, som vi saa ofte har sagt, kun Reparatører af udenlandsk Fabrikat. Vi kan i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at der i Øjeblikket gaar over 50 pCt. arbejdsløse indenfor vor Branche, medens at vi samtidig skal se paa, at Landet overflyves af udenlandske Varer.

Vi vil tro, at hvis man gaar over til en retfærdig Behandling af Toldspørgsmaalet i Pelsvarebranchen, saaledes som af os foreslaaet den 16. April 1923 helt at gaa over til Vægttolden igen, og inddele de forskellige Skindsorter i Klasser, saaledes som det længe har været i vore Nabolande Norge og Sverige. Der er jo intet til Hinder for, at Vægttolden sættes saa højt, saaledes at der ikke gaar noget tabt ved den Indtægt, som Værditolden giver i Dag.

Haabende paa velvillig Imødekommenhed, tegner med Højagtelse

Chr. G. Sønderby,
Oldermand for Buntmagerlauget.

tiltrædes af

Dansk Hatte- & Buntmagerforbund,
Johnsen.

*) Ikke optaget.